

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/233/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212369
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511212369.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., so sídlom G. X, J., IČO XX XXX XXX, zastúpeného P., so sídlom G. X, J., IČO XX XXX XXX proti odporcom 1) O. Y., bytom K. XX, P., 2) W. O. P., bytom K. XX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov D., so sídlom V. X, J., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Y., so sídlom D. X, J., IČO XX XXX XXX, o zaplatenie 1.960,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7C/252/2012-71 zo dňa 13. februára 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane **odporcov** v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 21,32 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka **Y.**, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania vo výške 213,72 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 1.960,58 Eur s príslušenstvom. Podaním, doručeným súdu dňa 07.05.2012, vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov Spotrebiteľské združenie OSA, kde vzniesol námietku premlčania. Podaním, doručeným súdu ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania dňa 23.01.2013, žiadal vedľajší účastník návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania s tým, že vzniesli námietku premlčania. Podaním zo dňa 05.02.2013 zoberal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Súd konanie v súlade s § 96 O.s.p. zastavil. Podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcov v 1. a 2. rade, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania. Na základe toho by patrila náhrada trov konania odporcom v 1. a 2. rade, avšak nakoľko si trovy konania neuplatnili, resp. im žiadne trovy konania nevznikli, súd im náhradu trov konania nepriznal. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a má i právo na náhradu trov konania, kam patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak

právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1. a 2. rade rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov konania vo výške 213,72 Eur, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15 písm. a) a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 1.960,58 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 81,33 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu 81,33 Eur a režijný paušál 1 x 7,63 Eur, 1 x 7,81 Eur, DPH vo výške 20 % 35,62 Eur, spolu vo výške 213,72 Eur.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 21,32 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 48,80 Eur. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom navrhovateľa, navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov. Uviedol, že svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorá je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych právnych predpisov a bez jej vzniesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vzniesenia námietky premlčania by boli odporcovia vo veci neúspešní. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu na prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Nepriznaním náhrady trov konania by súd poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených v zákone. Zároveň by spotrebiteľovi odňal právo na kvalifikovanú súdnu pomoc. Argument navrhovateľa, že za obsahovo podobné podania by účastníkom konania nemala patriť náhrada trov konania považoval za absurdný. Súd prvého stupňa na vec správne aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že vedľajší účastník mal vo veci plný úspech. Vedľajšiemu účastníkovi pritom vznikli trovy titulom jeho právneho zastúpenia. Mal za nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť

dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ, pretože právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels - und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. Poukázal aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradíť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Vecne správne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania, avšak pochybil pri právnom zdôvodnení práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, keď rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko správne mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. rovnako ako pri práve na náhradu trov konania odporcov v 1. a 2. rade. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov konania ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcov), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (zo dňa 22.01.2013, č.l. 64), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov v 1. a 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 213,72 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danom konaní považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou

Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. tak aj každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré bližšie upravuje O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,31 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 213,72 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 19,92 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 9,96 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur, 20 % DPH 3,55 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 21,32 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.